

ПРОФИЛИ

СРЕДНО УЧИЛИЩЕ ЗА ХУМАНИТАРНИ НАУКИ И
ИЗКУСТВА "КОНСТАНТИН ПРЕСЛАВСКИ" - ВАРНА

БРОЙ 2,
2022/2023 Г.

Коледата - празнуващи и/или пазаруващи?

Коледата е празник, който много хора очакват с нетърпение всяка година. Дали е заради атмосферата, празничността, подаръците, храната или нещо друго, не мога да кажа. Някои се радват на всичко, други на нищо от целия обичай. Коледата е време, в което се правят големи разходи – елхи, украси, лампички, шапки, посуда, че на всичкото отгоре и подаръци за близките хора в живота ни, както и за не толкова приятните хора около нас, само и само да не ни упрекне някой защо не е получил нещо.

timeanddate.com

Всичко това накуп може да дойде до гуша на някого и да реши да не празнува повече празника.

Нещо такова се случи и на мен.

Беше ми писнало от празника, от всичко свързано с него. Украсяването, от любимата ми част от този сезон, се бе превърнало в досадно задължение. Колкото и да исках да си върна радостта, която изпитвах като дете, това ми изглеждаше като невъзможна мисия. Чуех ли коледна песен и видех ли филм, в който действието се развива през декември, ми идваше да се затворя някъде, поне до януари. Наскоро, по-точно миналата година, се замислих. Защо изпитвах толкова голямо нещастие всъщност и откога ме интересуваше какво говорят хората около мен? Може би бях тръгнала да се замислям по този въпрос, защото това щеше да бъде последната ми година като дете и само месеци по-късно щях да бъда смятана за възрастна, поне по документи. Знаейки колко исках да запазя детството си за възможно най-дълго, реших да пробвам още веднъж, този път обаче без да си причинявам ненавистта от минали години, исках да бъда с хора, с които ще ми бъде приятно. Така и стана, накарах се да украся отново, да помогна с приготовленията за Бъдни вечер на близките си и прекарах добре. Не очаквах, че изведнъж ще си върна коледния дух, но бе достатъчно да знам, че ще си запазя хубавите спомени от това време.

Така осъзнах причината, поради която успявам да празнувам който и да е друг празник през годината весело. Осъзнах, че хората, с които празнувам и нещата, които реша да правя или да не правя, си заслужават повече от това да празнувам "правилно", по начина, по който другите го правят.

Радвам се, че успях да празнувам не заради някого другого, а заради мен самата. Не всеки ден ще мога да се видя с наистина близките ми хора. Всеки празник, който искам да запомня, всяка Коледа, Нова година, празник, е такъв, какъвто успея да си го направя.

Не са важни скъпите подаръци, които на този ден ни превръщат в пазаруващи, а магията и духа на празника, които ни превръщат в празнуващи!

Александра Василева - XII Г клас

Коледата е свързана с традицията на подаряването. Малко преди празника всички са се втурнали по молове и други търговски обекти. Много често заради напрежението от подготовката за празника не може да се насладим на Коледата и да потънем в уюта на този така обичан семеен празник. За съжаление по Коледа търговците се възползват от потребителите, като предлагат фалшиви оферти и измамни реклами. А ние, потънали в тревоги, от това, че не сме купили още подарък, се оставяме да ни лъжат.

Кога стана толкова важно купуването на подаръци? Кога желанието да имаш новия айфон измести това да прекараш празника с близките си хора? В днешно време материалното е на почит, а не духовното. В момента си считан за успешен, ако имаш поне два апартамента и частен бизнес, а не ако си създал семейство и си вадиш хляба с честен труд. Желанието да трупаш още и още не ти носи нищо друго, освен алчност, егоизъм и накрая изпитваш душевна празнота. Лошото е, че родителите с такива морални ценности възпитават по този начин и децата си, а така ги правят егоисти от малки. В моето семейство са ме учили, че не е важно какъв подарък си получил за Коледа, а времето, прекарано с любимите хора е от значение. Моят баща ми е говорил, че парите са необходимост, но здравето и щастието нямат цена. Коледата е християнски празник и акцентът трябва да бъде върху семейството и близките. На Коледа всеки трябва да се опита да бъде по-добър, а не да ламти за ненужни вещи.

freepik.com

Да не забравяме, че по Коледа има много хора в неравностойно положение, които не могат да си позволят свята вечеря и не могат да купят подарък за себе си или за някого другото. За това по това време на годината се организират много благотворителни кампании, за да може всеки според възможностите си да помогне на хората, които нямат нашия късмет. Моят съвет е да се включваме в такива мероприятия, защото когато помагаме на някого, ние правим подарък и на себе си. А няма по-хубав подарък от усещането, че си направил нещо добро и си дарил непознат човек с усмивка.

Коледата трябва да е емоция. Ние трябва да се чувстваме благодарни, че не сме сами на този празник и има с кого да споделим най-хубавото време от годината. Не е важно кой какво е подарил, а това, че е отделил време и е зарадвал някого. В това магично и празнично време всеки трябва да се замисли над това какво има и дали го оценява.

Християна Михова - XII Г клас

Варненският будител Атанас Георгиев

Атанас Георгиев е роден около 1805 г. в с. Гулица (дн. с. Голица, община Долни Чифлик, област Варна). Баща му Георги е местния мухтар (чорбаджия) и дава на сина си добро за тогавашните условия образование – първо в българско килийно училище, а след това и в гръцкото училище в Несебър. По време на Руско-турската война 1828-1829 г. младият Атанас е преводач на русите от гръцки и турски. След края на войната, следвайки оттеглящите се руски войски, семейството на Георги Чорбаджи се отправя на север. Установява се в с. Хадърча, днешно с. Николаевка, Варненско. След като става глава на семейството, Атанас е избран за мухтар на селото и придобива прозвището „Чорбаджи“. Във Варненско е известен като Атанас Чорбаджи Хадърчелията. През 1847 г. будният първенец намисля да открие българско училище в с. Хадърча.

Свиква събрание на първенците с надежда да ги уговори да съберат средства за построяване на школо и издръжка на учител. Хадърчани обаче са плахи, още не са готови да влизат в конфликт с гръцката общност и османските власти в областта. Тогаво Атанас Чорбаджи взема нещата в свой ръце. Среща се във Варна с младия Константин Дъновски, по това време свещеник, мечтаещ да бъде учител, и го уговаря да учителства в Хадърча. За първо българско школо във Варненско е подготвен зимникът в къщата на Атанас Чорбаджи.

Първите ученици на Константин Дъновски са едва десетина, деца на най-смелите българи в селото. Чорбаджиата и учителят разбират, че само успешният пример ще победи скептицизма на българите. Когато първите ученици започват добре да четат, смятат и пеят църковни песни, все повече селяни се престахват да изпратят децата си в школото. На следващото събрание, свикано от Атанас Чорбаджи, хадърчани решават да построят една сграда с две помещения – едното за училище, а другото – за храм. Българо-гръцките църковни борби обаче застрашават това дело. Започването на строежа тревожи гърците в областта, които сигнализират османските власти, че в селото се строи сграда за българско училище и църква без да е получен султански ферман. Османската управа във Варна спира строежа и изпраща комисия да проучи въпроса. Атанас Георгиев и на тази спънка намира разрешение – по негова идея сградата се сдобива с комин и комисията заключава, че това по-скоро е „попска къща“, а не храм. С дипломатичност чорбаджи Атанас успява да издейства разрешение от турската управа във Варна за продължаване на строежа. На 26 октомври 1851 г. църквата е осветена от гръцкия Варненски митрополит. Наименована е „Свети Атанасий“, в чест на Атанас Георгиев. За свещеник е назначен не грък, а българин – Иван Громов.

продълж. на стр. 4

В следващите години Атанас Хадърчлията и неговия зет Константин Дъновски (баща на Петър Дънов) са сред инициаторите и водачите на борбата на българите в града и областта за църковна независимост. Месец след българския Великден, на 21 май 1860 г., по инициатива на Атанас Георгиев и първенците на варненските българи, в с. Хадърча се провежда събрание на представители на българите от всички села в областта. Те декларират, че се отказват от гръцката Патриаршия и нейните владици и избират за свой духовен водач епископ Иларион Макариополски, българският епископ в Цариград. Подписан е нарочен протокол: „Днес, на двадесет и първий май хилядо осемстотин и шестдесета година ний, отдолуподписаните първенци и старейшини от селата..., събрани да размислим по църковния въпрос и по примера на нашите цариградски българи от днес нататък ний се отказваме от гръцката Патриаршия и нейните непроводени владици и занаяпред

нашите свещеници да споменуват в Божествената служба името на Българския Свещеноначалник Макариополскаго Г-на Илариона в Цариград и всичките черковни работи, като за венчаване, вула и др., в негово име да се издават. За всичко гореказано се подчиняваме... “. На 24 юли 1860 г. към решението се присъединяват и представители на градовете във Варненско – Провадия, Добрич и Балчик, а Дядо Атанас Хадърчлията е единодушно избран за представител в Цариград на българите в целия Варненски санджак. До края на живота си (1865) Атанас Георгиев защитава интересите на българщината в османската столица. Огромен негов успех е издействането на ферми за откриването на българско училище (1862) и български храм (1865) във Варна.

Днес, във Варна, името на българския възрожденец и варненски будител Атанас Георгиев носи улицата, на която се намира СУ за ХНИ „Константин Преславски“.

Катерина Раличкова - учител по история и цивилизация

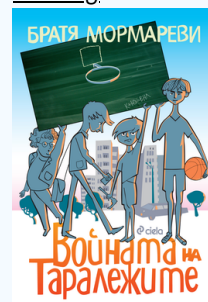
НИЕ ТВОРИМ СВЕТОВЕ

Вълшебните книги

Вярвате ли във вълшебствата? Те често могат да бъдат скрити в книгите. Всичко може да съществува там - от малки елфи до страховити гиганти, хубави царски дъщери са редом до грозни вещици, а работливи моми печелят щастие, въпреки мързелите си мащехи.

Искате ли да намерите магични книги? Сигурно да. Ще ви напомним, че има такова място в нашето училище, където можете да откриете четива, каквито харесвате и искате да прочетете. Това вълшебно място е библиотеката! Там се събираме всички, които обичаме да се впускате в приключения с книги. На това място и вас ви очаква човек с вълшебни сили – библиотекарката, която винаги ще ви помогне да откриете подходяща книга. Е, време е да ви издадем една тайна: в нашата училищна библиотека наскоро долетяха още петдесет нови и страхотни книги!

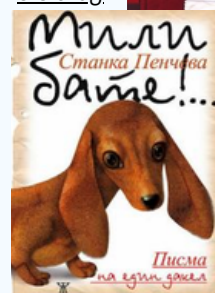
ciela.bg

ciela.bg

ciela.bg

Вълшебните книги

Ето някои интересни заглавия: „Писма на един дакел“, „Дневникът на един дръндьо“, „Войната на таралежите“ и още много други, сред които има няколко забавни и интригуващи поредици от произведения, които ще ви впечатлят.

Развълнувани ли сте от тази новина? Надяваме се, че е така! Защото сме подготвили втора изненада за тези, които обичат книгите. На 23 декември - Ден на активността, в нашата училищна библиотека ще създадем едно вълнуващо събитие. Каним всички петокласници да се включат в състезанието „Търсачи на вълшебни съкровища“ и да се забавляват. В него приключенците ще получат лист със задачи, чиито отговори ще търсят като истински златотърсачи в книгите. И понеже всеки труд се възнаграждава, ще има и награди!

За повече информация можете да видите плаката, който ще поставим във фойето на училището. Очакваме ви с голямо нетърпение!

Виктория Йорданова, Магдалена Стоянова - VI Б клас
Ралица Стоянова - VI А клас

СПОРТНИТЕ УСПЕХИ НА ШЕСТОКЛАСНИЦИ

За трите месеца на тази учебна година шестокласниците не спират да трупат успехи в спорта.

Есин Мюзекер от V IA клас се върна от Букурещ, Румъния с 23 златни медала от общо 29 танца с клуба си по модерен балет „Мелади“!

Никол Лозанова от VI А клас завърши четвърта на състезанието по спортни танци в град Варна. Преслав Петров от V IB участва със своя клуб „Юнак“ на световно първенство по футбол в Барселона, Испания, където завършиха на второ място.

Илеа Димчева от V IB е четвърта на световното първенство по шотокан карате в Карлови Вари, Чехия.

Гордея се с нашите спортни успехи! Пожелавам те да бъдат още по-високи през следващата година!

Десислава Колева - XII А клас

Коледни неволи с Брататко

Бъдни вечер е.
 Цялото семейство празнува –
 само Брататко негодува,
 защото иска той да се весели със всички,
 но работата му е да подпират коледните
 свещички.
 Намусен и тъжен, нахлупил шапка до носа,
 Брататко мечтае да усети на бабината питка
 вкуса.
 Но знае той, че трябва да седи мирен, докато
 не настъпи нощта,
 тогава Брататко пренебрегва старостта.
 Започва да обикаля из цялата трапеза със
 претекста:
 „Трябва и аз да се погледея!“.
 Тъпче се със всякакви вкусотии,
 но натежава му коремът – да му се не види!
 Неусетно заспива дълбоко с ръка в своето
 джобче
 малкото весело тролче.

Александър Калоянов - XI Б клас

Стойността на Коледа

За някои хора Коледа е голям християнски празник, за други Коледа се изразява в подаръците, а за трети е един най-обикновен ден.

За мен и моето семейство Коледа е нещо много повече от това. Празникът е повод да се съберем заедно, да споделим една вкусна вечеря и да си поприказваме за живота. От забързаното си ежедневие забравяме за ролята на семейството. То е нашият най-добър приятел и най-искрен критик. То няма да премълчи, за да не ни нарани, и точно това го прави толкова специално и необходимо.

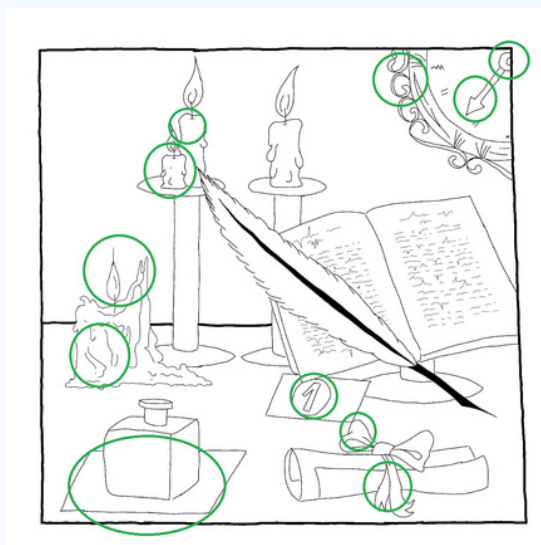
А каква е ролята на подаръците? Те са символ на желанието да зарадваш ближния. И не, не трябва да са скъпи, стига да са от сърце. Понякога едни обикновени коледни чорапки могат да са много по-ценни от всички диаманти на света, достатъчно е да са от любим човек. И всички средства, които заминават по празниците, си струват, без значение малко или много, за да видиш този блясък в очите на най-близките, когато ги изненадаш. За съжаление, ценностите днес вече са изменени - всеки иска да получи възможно най-скъпия подарък, за да може да покаже колко е богат. Така се губи смисълът на цялата Коледа. Тя не е повод да парадирате с пари и материални неща, а да прекараме пълноценно време с близките си.

Нека не забравяме истинската стойност на този празник и запомнете - никой не заслужава да прекара тези дни сам.

Никол Генчева - XI Б клас

МЕЖДУЧАСИЕ

Седемте разлики от 1 брой

Илюстрации: Нелина Алексиева - XI Б клас

Главоблъсканица

Открийте думите – баница, Бъдни вечер, бъдник, гирлянда, джудже, Дядо Коледа, елен, елха, елф, звезда, зелник, магия, Нова година, питка, подарък, Рождество, Рудолф, сарми, семейство, Снежанка, украса

К	В	С	Н	Е	Ж	А	Н	К	А	Ф	Г	У	К	Р	А	С	А	В
Ф	Ш	Я	Я	Г	Д	К	Ю	Л	Ж	Р	П	Ч	Я	К	В	Г	Л	Д
Н	Я	Д	И	З	Л	Л	Щ	Й	Ц	Т	О	Р	А	К	Т	И	П	Й
О	Х	Х	Е	О	К	Я	М	Е	Д	Г	Д	Д	И	Б	Г	Р	Ь	Е
В	Н	В	Д	Л	Ю	Я	Н	Л	В	Б	А	Й	Н	Ж	И	Л	Ж	Л
А	З	Б	Ъ	Д	Н	И	В	Е	Ч	Е	Р	Х	Р	Р	Е	Я	Р	Ф
Г	Ъ	Г	Т	Я	В	Г	Б	Н	Е	Н	Ъ	Ф	Ф	У	Р	Н	Б	О
О	И	Й	Г	Д	А	А	Ж	К	В	Х	К	П	К	О	Я	Д	Ю	Д
Д	Ш	Ъ	Ш	О	С	М	Ц	Х	С	Ъ	Я	И	Ч	Ш	А	А	Щ	Ж
И	Щ	К	Й	К	Д	В	Ъ	Г	Ъ	У	Н	Б	Щ	Е	Л	Х	А	У
Н	Р	У	Д	О	Л	Ф	З	Ф	З	Д	Щ	Ъ	Б	Н	Ф	Н	Л	Д
А	С	Ж	Г	Л	Ф	Е	П	Д	Ъ	Й	Ю	С	З	Ъ	О	У	Й	Ж
Р	А	О	Д	Е	Г	Р	О	Б	А	М	П	К	Ф	Е	К	О	Г	Е
К	Р	О	Ж	Д	Е	С	Т	В	О	К	О	Л	Л	В	Л	Л	Д	И
М	М	П	Ъ	А	Х	Т	И	С	Я	И	Л	И	Т	А	Ф	Н	А	Ч
Д	И	Д	З	С	Й	Ъ	У	Б	А	Н	И	Ц	А	С	Й	Я	И	Н
Я	Ю	В	С	Е	М	Е	Й	С	Т	В	О	Т	З	Х	Л	Е	О	К

Съставител: Йонета Петрова - XI Б клас

Редактори на броя: Радостина Иванова, Дарена Маринова,
Виктория Славова, Деа Тумбалова, Изабел Атанасова, Ирена Петрова,
Нелина Алексиева, Йонета Петрова, Никол Генчева

